

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. T. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 2. 2004, č. j. 15 Az 413/2003 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem osobně dne 21. 9. 2004 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministra vnitra ze dne 12. 8. 2002, č. j. OAM-1215/AŘ-2002. Tímto rozhodnutím byl zamítnut rozklad a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 11. 2001, č. j. OAM-2004/VL-14-OL4-2000, jímž byla žádost stěžovatele o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a jímž bylo současně vysloveno, že stěžovatel nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu, a na stěžovatele se nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, uložen dne 11. 5. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném v době doručování, (dále jen „o. s. ř.“) platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do 10ti dní od uložení, považuje

se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Poslední den lhůty, den doručení, tak byl v souzené věci pátek 21. 5. 2004.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, byl pátek 21. 5. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti byl pátek 4. 6. 2004.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla, jak vyplývá z údajů uvedených na originálu kasační stížnosti založené ve spisu, Krajskému soudu v Ústí nad Labem doručena osobně až dne 21. 9. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji jako takovou musel podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Stěžovatel nebyl při podání kasační stížnosti zastoupen advokátem. V situaci, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Ústí nad Labem, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo posuzovat náležitosti kasační stížnosti a odstraňovat její případné nedostatky, tímto nedostatkem zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž navrhoval, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. května 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu